

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia poniedziałek, 17 czerwca 2024 r.

Poz. 3049

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.247.2024 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 14 czerwca 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 609 z późn.zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr II/13/2024 Rady Gminy Kętrzyn z dnia 15 maja 2024 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze sąsiedzkie oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia z opłat, a także trybu ich pobierania, w części obejmującej:

- § 1 ust. 2 i ust 3 załącznika do uchwały
- § 1 ust. 4 - ust. 14 załącznika do uchwały
- § 1 ust. 15 załącznika do uchwały, w zakresie obejmującym sformułowanie: „posiadającym znaczny stopień niepełnosprawności”
- § 1 ust. 16 załącznika do uchwały w zakresie obejmującym sformułowanie: „określony w umowie trójstronnej za zgodą wszystkich uczestników”
- § 2 ust. 9 załącznika do uchwały, w odniesieniu do sformułowania: „do 10 dnia każdego miesiąca następującego”
- § 2 ust. 10 i ust. 11 załącznika do uchwały.

Uzasadnienie

Rada Gminy Kętrzyn, na sesji w dniu 20 maja 2024 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 17 ust. 1 pkt 11, ust. 2 pkt. 2a, art. 50 ust. 1a, ust. 3a-4b, ust. 6-6b, art. 96 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn.zm.), podjęła uchwałę, o której mowa na wstępie.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 20 maja 2024 r.

Materialną podstawę do podjęcia badanej uchwały stanowi art. 50 ust. 6a w zw. z ust. 6 ustawy o pomocy społecznej.

Zgodnie z powołanymi przepisami, w przypadku organizowania przez gminę usług opiekuńczych w formie usług sąsiedzkich rada gminy w uchwale, o której mowa w ust. 6 określa także szczegółowe warunki przyznawania usług sąsiedzkich, wymiar i zakres usług sąsiedzkich oraz sposób rozliczania wykonywania takich usług. Podejmując uchwałę w myśl art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej, rada gminy zobligowana jest określić:

- szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi
- szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat
- tryb pobierania opłat.

Działając na podstawie art. 50 ust. 6a w zw. z ust. 6 ustawy, dodatkowo (poza elementami wskazanymi wyżej - ustalonymi dla wszystkich form usług opiekuńczych), stosownie także do intencji ustawodawcy,

wyrażonych w treści uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw (ogłoszona w Dz.U. z 2023 r., poz.1693; projekt procedowany w Sejmie jako druk nr 3281), rada gminy zobligowana jest określić :

- szczegółowe warunki przyznawania usług sąsiedzkich (ustalając przykładowo - czy będą to usługi uzupełniające usługi świadczone przez opiekunki środowiskowe, czy będą one przyznawane w pierwszej kolejności osobom pozbawionym usług opiekuńczych w ogóle)

- wymiar (który może zostać wskazany także jako minimalny lub maksymalny)

- zakres usług sąsiedzkich (przy założeniu, że czynności wykonywane w ramach tej usługi nie będą wymagały specjalistycznych kwalifikacji), a także

- szczegółowy sposób rozliczania wykonywanych usług sąsiedzkich (ustalając przykładowo - czy wynagrodzenie będzie płatne ryczałtowo, czy za godzinę pracy).

Ponadto, zgodnie z art. 50 ust. 6b ustawy, rada gminy może postanowić o rozszerzeniu katalogu osób, o których mowa w ust. 1 i 2, o osoby, dla których wsparcie w postaci usług sąsiedzkich będzie miało charakter uzupełniający opiekę sprawowaną przez rodzinę, a także wspólnie niezamieszkującego małżonka, wstępnych i zstępnych.

Podnieść należy, że uchwała podejmowana w sprawie opiekuńczych usług sąsiedzkich stanowi akt prawa miejscowego. Tym samym, zawarte w niej regulacje, winny mieć charakter normatywny i mieścić się w granicach upoważnienia ustawowego. Akty prawa miejscowego nie mogą zawierać powtórzeń przepisów powszechnie obowiązujących, zawartych w innych aktach normatywnych, w szczególności nie mogą modyfikować norm zawartych w aktach rangi ustawowej. Ustawodawca formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nieobjętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym (niestanowiących materii ustawowej), w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany.

Regulowanie w akcie prawa miejscowego kwestii stanowiących materię ustawową, zawsze pozostawać będzie albo powtórzeniem albo modyfikacją przepisu ustawowego. W orzecznictwie wielokrotnie podkreślano, że powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały jest wadliwe i dezinformujące. Może prowadzić bowiem do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów. Trzeba liczyć się z tym, że powtórzony, czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. Zjawisko powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. Modyfikacje przepisów ustawowych stanowią istotne naruszenie prawa (tak m.in. NSA w wyroku z dnia 16 czerwca 1992 r., sygn.: II SA 99/92, z dnia 14 października 1999 r., sygn.: II SA/Wr 1179/98, z dnia 25 marca 2003 r., sygn.: II SA/Wr 2572/02, z dnia 26 lutego 2010 r., sygn.: II OSK 1966/09). Dekodowanie norm z przepisu uchwały i bez kontekstu w jakim funkcjonują one w ustawie może powodować nieprzewidzianą przez prawodawcę zmianę ich znaczenia.

W myśl art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Realizując kompetencję uchwałodawczą, organ gminy zobligowany jest do ścisłego przestrzegania granic upoważnienia ustawowego.

Podkreślić również należy, że normy formułowane w akcie prawa miejscowego muszą być precyzyjne i jednoznaczne - tak, aby nie budziły żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Rada Gminy Kętrzyn powinna tworzyć akt prawa miejscowego tak, aby był on kompletny treściowo, czytelny i zrozumiały dla jego adresatów. Wymóg ten wynika z zasad prawidłowej legislacji, znajdującej oparcie w art. 2 Konstytucji RP.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że zakwestionowane w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia przepisy, nie mieszczą się w delegacji ustawowej wynikającej z art. 50 ust. 1a ustawy o pomocy społecznej.

W treści § 1 ust. 2, ust. 3 i ust. 15 załącznika do przedmiotowej uchwały określono krąg osób, którym przysługują usługi opiekuńcze sąsiedzkie, postanawiając w tym zakresie, iż:

- usługi opiekuńcze sąsiedzkie świadczone są dorosłym osobom samotnym, które z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymagają pomocy innych osób, a są jej pozbawione (ust. 2 zdanie pierwsze)

- za osobę samotną uznaje się osobę, która: samotnie prowadzi gospodarstwo domowe, nie znajduje się w związku małżeńskim, nie posiada zstępnych czyli dzieci, wnuków, prawnuków itd. ani wstępnych, czyli rodziców, dziadków, pradziadków itd. (ust. 2 zdanie drugie)

- usługi opiekuńcze sąsiedzkie mogą być przyznane również osobie dorosłej pozostającej w rodzinie, posiadającej znaczny stopień niepełnosprawności, która wymaga pomocy innych osób, a rodzina, a w szczególności wspólnie z nią zamieszkujący małżonek, wstępni, zstępni nie mogą takiej pomocy zapewnić (ust. 3)

- usługi opiekuńcze sąsiedzkie mogą zostać również udzielone osobom w rodzinie posiadającym znaczny stopień niepełnosprawności, gdzie rodzina nie może z uzasadnionej przyczyny, wykorzystując swe uprawnienie, zasoby i możliwości zapewnić odpowiedniej pomocy (ust. 15).

Wskazać należy, że podstawowy krąg podmiotów, którym mogą zostać przyznane usługi opiekuńcze (w tym – świadczone w formie usług sąsiedzkich), określa art. 50 ust. 1 i ust. 2 ustawy o pomocy społecznej. Definicję osoby samotnej zawiera natomiast art. 6 pkt 9) w zw. z pkt 10) ustawy. Przytoczone wyżej przepisy § 1 ust. 2 i ust. 3 załącznika do uchwały modyfikują normy ustawowe. W ocenie organu nadzoru, postanowienia § 1 ust. 2 i ust. 3 załącznika do uchwały, stanowią powtórzenie i modyfikację przepisów ustawowych.

Norma ustanowiona w treści § 1 ust. 15 załącznika do uchwały, mogłaby się mieścić w delegacji wynikającej z art. 50 ust. 6b ustawy o pomocy społecznej, jednakże po usunięciu z niej zakwestionowanych sformułowań.

W treści § 1 ust. 15 załącznika do uchwały wskazano, że usługi opiekuńcze sąsiedzkie mogą zostać również udzielone osobom w rodzinie posiadającym znaczny stopień niepełnosprawności, gdzie rodzina nie może z uzasadnionej przyczyny, wykorzystując swe uprawnienie, zasoby i możliwości zapewnić odpowiedniej pomocy, podczas gdy – zgodnie z art. 50 ust. 6b ustawy o pomocy społecznej, rada gminy może postanowić o rozszerzeniu katalogu osób, o których mowa w ust. 1 i 2, o osoby, dla których wsparcie w postaci usług sąsiedzkich będzie miało charakter uzupełniający opiekę sprawowaną przez rodzinę, a także wspólnie niezamieszkującego małżonka, wstępnych i zstępnych.

Art.50. ust. 1 ustawy stanowi, że pomoc w formie usług opiekuńczych przysługuje osobie samotnej, która z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymaga pomocy innych osób, a jest jej pozbawiona.

Zgodnie natomiast z ust. 2 wymienionego artykułu, usługi opiekuńcze mogą być przyznane również osobie, która wymaga pomocy innych osób, a rodzina, a także wspólnie niezamieszkujący małżonek, wstępni, zstępni nie mogą takiej pomocy zapewnić.

Zgodnie z art. 6 pkt 14) ustawy o pomocy społecznej, rodzina (na gruncie ustawy o pomocy społecznej) definiowana jest jako osoby spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące.

Z regulacji ustawowych wynika zatem, że przyznanie wsparcia w postaci usług sąsiedzkich o charakterze uzupełniającym (na podstawie art. 50 ust. 6b ustawy), może być przyznane:

- osobie samotnej (tj. osobie prowadzącej jednoosobowe gospodarstwo domowe), która z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymaga pomocy innych osób, a wspólnie niezamieszkujący małżonek, wstępni, zstępni nie mogą zapewnić pomocy w stopniu uzasadnionym potrzebami uprawnionego

- osobie w rodzinie (tj. zamieszkującej z osobami wskazanymi w art. 6 pkt 14) ustawy, której osoby wspólnie zamieszkałe nie mogą zapewnić pomocy w stopniu uzasadnionym potrzebami uprawnionego.

Z normy ustanowionej w uchwale wynika zatem, że w myśl art. 50 ust. 6b ustawy, rozszerzono krąg osób o osoby z drugiej wymienionej wyżej grupy („osoby w rodzinie”). Jednocześnie jednak, przepisy ustawy nie przewidują możliwości ograniczenia kręgu uprawnionych fakultatywnie (tj. na mocy uchwały rady gminy), poprzez wprowadzenie wymogu posiadania przez osobę uprawnioną znacznego stopnia niepełnosprawności.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu nadzoru konieczne jest wyeliminowanie a treści § 1 ust. 15) załącznika do uchwały zakwestionowanych w sentencji sformułowań.

Ponadto, w treści § 1 ust. 14 załącznika do uchwały wskazano, że w pierwszej kolejności pomoc w formie usług sąsiedzkich przyznawana będzie osobom samotnym, posiadającym orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu znacznym lub z ustaloną całkowitą niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Zdaniem organu nadzoru, ustalenie pierwszeństwa w przyznawaniu usług nie leży w kompetencjach rady gminy. Kompetencje

w zakresie możliwości kształtowania kręgu podmiotów uprawnionych, ograniczają się bowiem do rozszerzenia katalogu osób – stosownie do treści wskazywanego już wyżej art. 50 ust. 6b ustawy.

Wedle § 1 ust. 4 załącznika do uchwały, usługi przyznaje się na wniosek osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego, a także z urzędu za zgodą osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego. Regulacja ta wykracza poza upoważnienie ustawowe określone w art. 50 ust. 6 i 6a ustawy o pomocy społecznej, a także jest niezgodna z postanowieniami art. 102 ww. ustawy, z którego wynika, że świadczenia z pomocy społecznej są udzielane na wniosek osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego albo innej osoby, za zgodą osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego. Pomoc społeczna może być udzielana także z urzędu.

W § 1 ust. 5 załącznika do uchwały przyjęto, że usługi opiekuńcze sąsiedzkie obejmują pomoc w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych, prostą podstawową opiekę higieniczno-pielęgnacyjną-czynności podstawowe, które nie wymagają specjalistycznego przygotowania oraz w miarę możliwości zapewnienie kontaktów z otoczeniem. Zakres usług będzie dostosowany do indywidualnych potrzeb osoby, na której rzecz będą świadczone usługi.

Organ nadzoru wskazuje, że przepis ten stanowi powtórzenie i modyfikację art. 50 ust. 3a ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którym usługi sąsiedzkie obejmują pomoc w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych, podstawową opiekę higieniczno-pielęgnacyjną, przez którą należy rozumieć formy wsparcia niewymagające specjalistycznej wiedzy i kompetencji oraz w miarę potrzeb i możliwości, zapewnienie kontaktów z otoczeniem. Podnieść należy, iż realizacja kompetencji rady gminy obejmująca ustalenie zakresu usług sąsiedzkich wymaga wskazania – jakie konkretnie usługi będą realizowane przez konkretną jednostkę samorządu terytorialnego.

Przepisy zawarte w treści § 1 ust. 6 - ust. 12 załącznika do uchwały, z których wynika, iż:

- usługę opiekuńczą w formie pomocy sąsiedzkiej przyznaje się po ustaleniu, że zachodzą przesłanki do udzielenia pomocy określone w ustawie o pomocy społecznej poprzedzone wywiadem środowiskowym (§ 1 ust. 6 załącznika do uchwały)

- pomoc świadczona jest przez osobę mieszkającą w sąsiedztwie i wskazaną przez beneficjenta, a osoba świadcząca pomoc nie może być spokrewniona z osobą korzystającą ze wsparcia (§ 1 ust. 7 załącznika do uchwały)

- usługi opiekuńcze sąsiedzkie mogą być wykonywane przez osoby nie posiadające kierunkowego przygotowania zawodowego (§ 1 ust. 8 załącznika do uchwały)

- warunkiem sprawowania opieki w ramach usług sąsiedzkich jest posiadanie przez osobę kursu pierwszej pomocy medycznej oraz bliskie sąsiedztwo zamieszkania (§ 1 ust. 9 załącznika do uchwały)

- usługi opiekuńcze w formie pomocy sąsiedzkiej są to usługi dostosowane do szczególnych potrzeb wynikających z rodzaju schorzenia lub niepełnosprawności, świadczone przez osoby z najbliższego otoczenia osoby uprawnionej (§ 1 ust. 10 załącznika do uchwały)

- przyznanie lub odmowa pomocy w formie usług opiekuńczych sąsiedzkich a także całkowite lub częściowe zwolnienie z ponoszenia odpłatności za świadczone usługi następuje w drodze decyzji administracyjnej (§ 1 ust. 11 załącznika do uchwały)

- decyzja o przyznaniu usług opiekuńczych sąsiedzkich określa: okres przyznania usług, liczbę godzin przyznanych w miesiącu, zakres oraz miejsce świadczenia usług, warunki odpłatności oraz wysokość odpłatności (§ 1 ust. 12 zdanie pierwsze załącznika do uchwały)

- szczegółowy zakres usług określa również umowa trójstronna zawarta pomiędzy organizatorem, osobą wykonującą usługi sąsiedzkie oraz osobą korzystającą z usług sąsiedzkich (§ 1 ust. 12 zdanie drugie załącznika do uchwały),

regulują materię zawartą w postanowieniach ustawy o pomocy społecznej lub kwestie cywilno-prawne, czym wykraczają poza zakres upoważnienia ustawowego organu gminy.

W tym zakresie wskazać należy, że zgodnie z art. 106 ust. 1 i 4 ustawy o pomocy społecznej, przyznanie świadczeń z pomocy społecznej następuje w formie decyzji administracyjnej, a decyzję o przyznaniu świadczenia, co do zasady wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego. Przepis art. 50 ust. 4a ustawy, określa przesłanki, które spełniać muszą osoby wykonujące usługi sąsiedzkie. Stosownie

do treści art. 50 ust. 5 ustawy, ośrodek pomocy społecznej przyznając usługi ustala ich zakres, okres i miejsce świadczenia. Dodatkowe elementy decyzji administracyjnej określa przepis art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego. Ostatecznie też, kwestie związane z „umową trójstronną”, o której mowa w § 1 ust. 12 załącznika do uchwały nie mogą stanowić materii aktu prawa miejscowego. Kształtowanie postanowień umowy powinno mieć miejsce przy jej zawieraniu, a rada gminy nie posiada kompetencji do wskazywania elementów koniecznych takiej umowy.

Przepis zawarty w treści § 1 ust. 13 załącznika do analizowanej uchwały, wprowadza regulację wedle której wymiar i zakres przyznawanych usług opiekuńczych sąsiedzkich uzależniony jest od stanu zdrowia osoby objętej usługami oraz jej sytuacji rodzinnej i materialnej ustalonej przez pracownika socjalnego podczas wywiadu środowiskowego oraz od możliwości zabezpieczenia usług przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kętrzynie. Zdaniem organu nadzoru, tak skonstruowany przepis nie wypełnia obowiązku ustawowego. Uchwała powinna bowiem określać konkretny wymiar i zakres usług sąsiedzkich realizowanych przez Gminę Kętrzyn – stosownie do ww. intencji ustawodawcy wynikających zwłaszcza z treści uzasadnienia do projektu ustawy zmieniającej ustawę o pomocy społecznej.

Ponadto, przepis ten, podobnie jak normy wynikające z § 1 ust. 6, ust. 11 – ust. 12, a także - z ust. 5 zdanie drugie załącznika do uchwały, postrzegać należy jako wskazania (wytyczne) skierowane do organu prowadzącego postępowanie administracyjne w konkretnej sprawie. Zagadnienia takie stanowią materię ustawową i nie mogą być regulowane w aktach prawa miejscowego.

Przepisy § 1 ust. 12 zdanie drugie oraz ust. 16 (w zakwestionowanej na wstępie części), wskazują elementy, jakie zawierać ma „umowa trójstronna” zawierana pomiędzy organizatorem usług, osobą wykonującą usługi sąsiedzkie oraz osobą korzystającą z usług. W tym zakresie ustanowiono regulacje, z których wynika, że :

- szczegółowy zakres usług określa również umowa trójstronna zawarta pomiędzy ww. podmiotami (ust. 12 zdanie drugie)

- ewentualny przygotowany w konkretnym przypadku i uzgodniony trójstronnie plan pomocy określać ma umowa trójstronna (ust. 16).

Niniejszym, nie negując co do zasady możliwości zawierania przedmiotowych umów podnieść należy, że kształtowanie postanowień umowy powinno mieć miejsce przy jej zawieraniu, a rada gminy nie posiada kompetencji do wskazywania elementów koniecznych takiej umowy.

Przedstawione niniejszym zastrzeżenia, kwestionowane już były przez organ nadzoru w rozstrzygnięciach nadzorczych Wojewody Warmińsko – Mazurskiego z dnia 7 maja 2024 r., znak PN.4131.209.2024 oraz z dnia 28 lutego 2024 r., znak : PN.4131.94.2024, wydanych w odniesieniu do poprzednich, podjętych w dniu 27 marca 2024 r. oraz w dniu 29 stycznia 2024 r. uchwał Rady Gminy Kętrzyn Nr LXXIII/360/2024 i Nr LXXI/352/2024, dotyczących szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze sąsiedzkie.

Badana w niniejszym postępowaniu nadzorczym uchwała, dotknięta jest tożsamymi wadami prawnymi.

Powtórzyć w tym miejscu należy, iż wszystkie ww. postanowienia załącznika do uchwały, stanowią materię ustawową. Zagadnienia te są przedmiotem regulacji przepisów ustawy o pomocy społecznej. Rada gminy nie posiada kompetencji prawotwórczych w zakresie zagadnień uregulowanych aktami prawnymi wyższego rzędu.

Ponad powyższe, wadą dotknięty jest przepis § 2 ust. 9 załącznika do uchwały, w zakresie w jakim stanowi, iż opłaty za usługi sąsiedzkie wnosi się „do 10 dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu wykonania usługi”. Regulacja ta wykracza poza upoważnienie do określenia trybu pobierania opłat, o którym mowa w art. 50 ust. 6 ustawy. Kwestionowany fragment przepisu nie stanowi o trybie, ale o terminie pobierania opłat. Nie mieści się również w dyspozycji normy kompetencyjnej wynikającej z art. 50 ust. 6, ust. 6a i ust. 6b ustawy, w tym nie stanowi o sposobie rozliczania wykonywania usług opiekuńczych w formie usług sąsiedzkich. Jednocześnie też, termin zwrotu należności, o których mowa w art. 104 ust. 1 ustawy (a więc m.in. należności z tytułu opłat określonych przepisami ustawy), ustala się w drodze decyzji administracyjnej, o czym wprost przesądził ustawodawca w art. 104 ust. 3 ustawy. Zgodnie bowiem z brzmieniem tego przepisu - wysokość należności, o których mowa w ust. 1, podlegających zwrotowi oraz terminy ich zwrotu ustala się w drodze decyzji administracyjnej.

Bez upoważnienia ustawowego podjęte zostały również postanowienia § 2 ust. 10 i ust. 11, z których wynika, że wpływy z odpłatności za usługi opiekuńcze sąsiedzkie stanowią dochód budżetu gminy oraz, że w przypadku niewywiązywania się osoby lub rodziny z uiszczenia naliczonej odpłatności za wykonywane usługi, zwrot naliczonej opłaty będzie dochodzony na zasadach określonych w ustawie o pomocy społecznej.

Mając na uwadze powyższe, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego doręczenia.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Mateusz Szauer
I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski